

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS,
J. H. MEYER, A. J. MOLLINGER, W. F. E. VAN HASSELT, W. ATEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

16^e Jaargang.
No. 9.

Vrijdag
28 Nov. '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Aan onze Lezer(es)s(en), door de Redactie.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede, gehouden door den President van de Societeit Phoenix, den heer J. A. Schippers, bij gelegenheid van den Diës der Societeit Phoenix, op Vrijdag 21 November 1913.
Weer over den Almanak.
Het Kaartspel, door Methusalem.
Lentewolken, door S.
't Onmisbaar Studentenleven, door N. T. K.
Delftsche Studenten Debating-Club.

Gedachten en gedichten.

Waarom een God? Verloren, door W.
Aan Dames- en Heeren-Studenten. Aan dito.
Bloemenhulde, door J. M.

Vereenigingsleven.

Het Nederlandsch Verbond (Stud. Afd. Delft).
De Indische Beweging, door L.

Studiebelangen.

Candidaats-examen Werktuigbouwkunde voor C., T. en M.

Feuilleton.

Nog een klein spel in één bedrijf, door Non en Zus.
En: Nog een klein spel in één bedrijf, door Magnus.

Ingekomen boeken.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Aan onze lezer(es)s(en).

Tot onzen niet geringen schrik bespeurden wij den fatalen drukfout van het vorig nummer te laat.

Mej. Aten leeft niet in ons midden; daarentegen bestaat er een student, genaamd William Aten. Deze is het die sinds eenigen tijd medewerker en nu kortelings redacteur van ons blad is.

Hij is het wiens gestalte en gang wellicht den zetter misleid hebben omtrent zijn identiteit.

Hier bieden wij onze verontschuldigen aan voor de incorrectheid onzer mededeeling.

DE REDACTIE.

Delftsch Studenten-Corps.

REDE,

GEHOUDEN DOOR

den President van de Societeit Phoenix,

den Heer J. A. SCHIPPERS,

bij gelegenheid van den Diës der Societeit Phoenix,

op Vrijdag 21 November 1913.

Das Lied ist aus

Auch ich möcht mit dir sterben.

Neen, Mijne Heeren, Leden der Societeit Phoenix, dat wil ik nog niet.

Chronos heeft zijn zandlooper omgekeerd en een nieuw jaar, vol van hoop en verwachting ligt voor ons, en ik wil met U meegaan de rooskleurige toekomst tegemoet.

Want voorwaar de toekomst is rooskleurig, maar hierover later.

Ik voel me gelukkig en ik vind het heerlijk U te kunnen zeggen, dat de laatste maanden van het oude jaar getuigen van een bloei, een zoo enorme bloei van onze geliefde Societeit, een bloei, die zelden ooit is voorgekomen.

En krachtig kunnen we dan ook het nieu jaar tegemoet zien, waar in het oude, zooveel tot stand is gebracht.

Wij allen hebben daartoe persoonlijk bijgedragen, en ik wensch U dan ook, naar ik hoop een juist beeld te geven, ten einde U te doen constateeren, of Ons Huis, waarin wij zooveel samen doorleven, in een bloeiende staat verkeert, ja of neen!

Nadat op 23 November 1912, de President, de heer J. S. van Nijmegen Schonegevel, in gloedvolle woorden het belangrijke afgelopen jaar had herdacht, begonnen wij het nieuwe met een zeer geanimeerde kroegjool en een schitterend café-chantant.

Na dezen feestelijken dag volgden eenige dagen van rustige beslommering, totdat op onze heerlijke oude feestdag Sint-Nicolaas, een klein volkje, echter groot in aantal, de zalen vulde. Dit feest was echter anders, maar onze geliefde Phoenix liet zich niet van zijn ijzerdraad brengen, maar blikte met vredige, liefderijke oogen op deze schare van kinderen neer.

Hij hing daar als vertegenwoordiger van de gulle studenten, die niet nagelaten hadden voor ruime giften te teekenen.

Een periode van vrij goed kroegbezoek brak nu aan, daar examenvrees de leden niet scheen te pijnigen, vele feestjes werden gegeven, zoodat het dispuut dan ook doorgaans afgeschreven was, hetgeen we helaas dit jaar niet kunnen zeggen, daar nog geen Eerste-jaar zich hierop vertoond heeft.

Voor-, midden- en billardzaal waren goed bezet, en doorgaans tot laat in den nacht, zag men nog velen in kringen bijeenzitten, ernstig het naderende Lustrum bespreken.

Het was dan ook ongeveer in dezen tijd, dat het Bestuur de Leeszaal aan de Feestcommissie voor het 13e Lustrum had afgestaan, die een keurige collectie prenten, stoffen en wapenen op de verschillende tafels had uitgesteld.

Eerste-jaars fungeerden voor mannequins en deden de kleurige Oostersche gewaden aan den lijve bewonderen.

Enige Vrijdagavonden deed Nikitar zich hooren, welks spel steeds een beschavende en prikkelende invloed op de aanwezigen had. Na afloop werd steeds gesoupeerd, waaraan de aanwezigen deelnamen.

Den 10^{en} December was een groote dag voor het huis-houdelijk leven der Societeit, op dien dag werd namelijk een record gemaakt in het aantal diners. Dit aantal bedroeg 222, een getal, Mijne Heeren, waar we nu over glimlachen.

Na eenige dagen was de Kroeg alweer in rep en roer, daar de Almanak het levenslicht zou aanschouwen.

Als ouder gewoonte, stond in de middenzaal een groote officieele tafel, waarop de Vice-President der Almanak-Redactie in een luimige fatsoenlijke speech, vol van boertigen klucht den Almanak uitreikte.

Des avonds waren weder eenige professoren te gast en deed het Jachtgezelschap met nauwgezette ijver zijn plicht.

Nu brak een tijd van rust aan, vele leden zochten hunne haardsteden op, en de Societeit lag als in een winterslaap verzonken. Schijnbaar! want de Bouwcommissie had intusschen niet stilgezeten, en in het begin van Januari,

klonken de mokerslagen dreunend rondom het duttende gebouw en viel de tuinmuur als eerste slachtoffer onder sloopershanden. Dit was het begin van het grootsche werk, dat bestond in het aanbouwen van een nieuwe, groote keuken en billardzaal.

De bouwplannen n.l. hadden vasten voet gekregen en op een Algemeene Vergadering was een leening vastgesteld groot f 31.000.—. Volgens de plannen van den heer Macdonald zou het geheel worden opgetrokken.

Een woord van hulde kan ik dan ook niet weerhouden aan den heer Macdonald voor zijn prestaties op architectonisch gebied — en spreek ik hier ook nog de dank uit aan de Eere- en gewone-leden, voor de moeite, die zij hebben gedaan, ten einde aandeelhouders te verwerven.

Na de vacantie werd het kroegleven ingezet door een groote reunie van Hoog-leeraren, die ter gelegenheid van de Diës-Natalis der Hoogeschool, de Thee op de Societeit kwamen gebruiken. Over de maand Januari is niet veel op te merken, slechts dit, dat het Bestuur en de leden met vreugde de voortgang van den bouw gadesloegen.

Den 7^{en} Februari vierde de bekendste man van de Societeit, n.l. de Directeur, zijn 10-jarig jubilé. Nikitar luisterde dit zoo zeer verdiende feest met hun muziek op.

Den 21sten Februari had de wijnverloting en krantenverbranding plaats. Het was weer een heerlijk gezicht, zoowel de ouderen als de jongeren samen door de vlammen te zien dansen, en de mooie oude sage van den Vogel Phoenix werd hier weer bewaarheid, uit de vlammen nieuw leven, nieuwe jonge krachten.

Den 10^{en} Maart vierde Carroussel zijn Lustrum, het gevolg hiervan was een groote, wijde kring aan den haard met later een gezellig souper.

Ook de vereeniging Apollo liet zich niet onbetuigd en gaf een keurig in elkander gezet Heeren-Concert, dat door zeer velen werd geapprecieerd.

Den 14^{en} Maart vierde het Corps zijn verjaardag met een groot collation, waaraan over de 200 leden deelnamen.

Intusschen schoot het bouwen van het nieuwe gedeelte zoover op, dat de oude keuken gesloten moest worden, en de muur van de voormalige billardzaal het ontgelden moest, daardoor raakte het buffet buiten dienst.

Zoedoende moest de eetzaal als conversatiezaal worden ingericht, en het dispuut als buffet.

De leden vonden deze verandering niet onaangenaam, daar de eetzaal op deze wijze een uiterst gezellige zaal bleek te zijn.

Den 7^{en} April was dit echter afgelopen en kon men de gewone zalen weder betrekken.

Een dezer dagen was de Societeit geëmancipeerd voor de leden van het Natuur- en Geneeskundig Congres. Een groot diner van 100 personen had plaats in de voorzaal.

Den 11^{en} April had er een Bestuursverwisseling plaats, daar de heeren Van Nijmegen Schonegevel, Van der Ent en Schoen uittraden.

Het Bestuur stelde zich nu als volgt samen: J. S. Schippers, Pres., F. Zweerts, Secr., F. E. Ch. Everts, Thes., H. S. van Lennep, Bibl., M. C. Brandes, Cons., V. L. de Lannoy, Invent. en F. P. P. van Groningen, Archiv.

Dit Bestuur was al spoedig getuige van een intieme plechtigheid. Den 26sten April, had n.l. de vlaghijtschiug plaats op den nieuwen aanbouw.

Met kracht werd nu aan de plaatsing en bezorging der leening gewerkt, met het resultaat, dat op een kleine som na, deze geheel volgestort is.

Als merkwaardigheid mag nog genoemd worden de lezing van Signor Marinetti over Il Futurismo, die in een dicht bezette Leeszaal plaats vond.

In 't begin van Juni, werd weer de Societeit geëmancipeerd, nu voor het XIe Internationale Katoen-Congres, wier leden de thee tusschen 4—6 op de Societeit zouden gebruiken. Deze was keurig versierd, een menigte buffetten waren ingericht en ook Nikita was wederom aanwezig. Tegen 4 uur kwamen de vertegenwoordigers van 16 verschillende landen, zoowel dames als heeren, de voorzaal binnen gestroomd.

Zoowel het Bestuur als het Personeel hadden de handen vol werk. Men kon op het laatst geen voet verzetten, terwijl toch ongeveer 450 menschen de buffetten wilden bestormen. Er gebeurde nu iets, dat nog nooit plaats had gehad, in de voorzaal werd gedanst. En op de verleidelijke tonen van Nikitar zag men de kroegleden met lieve Francaises en Engelschen, one- en twosteppe.

Daarna werd het gebouw door de gasten bezichtigd, echter niemand begreep een dergelijke instelling. Naar

slaap-, bed- en collegezalen werd gezocht, geen van de spinners en spinsters vond ze echter.

In deze dagen was het kroegbezoek zeer gering, examens namen de meeste tijd in beslag. Intusschen was de nieuwe keuken in gebruik genomen, die weldra in alle opzichten voldeed.

Het Lustrum naderde nu met rasse schreden. Met koortsachtigen ijver werd er aan de nieuwe billardzaal gewerkt en in den laatsten nacht voor de groote feestweek, was het Bestuur en zijne Eere-leden druk bezig met deze prachtige zaal te versieren.

In afwijking met andere Lustra, had het Bestuur geen versiering aan den voorkant van het gebouw gemaakt, doch langs alle lijnen, electriche gloeilampjes doen aanbrengen, waardoor de gevel vooral des avonds op z'n mooist uitkwam.

Den eersten dag van het Lustrum, ontving het Bestuur de aandeelhouders 's middags om 12 uur op de Leeszaal. De President hield een korte rede, en daarna werd een rondgang door den nieuwen en grooten aanwinst gemaakt. Na afloop vereenigden allen zich tot een zeer gezellig noemaal, in de nieuwe zaal, echter nog op het koude beton.

Tijdens het lustrum was het bezoek zeer druk, Zaterdag bereikte dit echter z'n maximum. De Societeit was toen n.l. geëmancipeerd voor dames, waarvan zeer velen gebruik hadden gemaakt, ook al om de muziek van Radzki-Rudi te hooren. Na afloop zou er gedineerd worden. Om 5 min. voor 3, hadden zich 150 menschen opgegeven; om kwart over 3: 335. Ondanks dit enorme hooge aantal, liep alles geregeld af, en het was een alleraardigst gezicht de 4 zalen overvol van dineerenden beschenen door zacht, rood kaarslicht.

Zoo is het Lustrum dan afgelopen en ik wil hiervan niet afstappen, voor ik de Directeur en Chef, en in 't bijzonder Chef-kok en verder het geheele personeel dank zeg voor hunne verrichte groote prestaties in deze zoo uiterst drukke feestweek getoond.

De groote vacantie.

Vacantie voor de leden, echter niet voor het Bestuur en de Vacantie-Commissaris. De kroeg werd n.l. nu overstroomd door werkvolk, keukens en billardzaal werden nu weder onder handen genomen.

Ik kan hier op deze plaats een woord van dank niet nalaten aan den heer H. J. F. Smit, die als Vacantie-Commissaris z'n waakzaam oog iederen dag over de toen heersche chaos liet gaan, en het Bestuur steeds met practische raadgevingen ter zijde stond.

Den 1sten September werd de Societeit, nu weer geheel opgefrischt, voor de leden opengesteld. Niettegenstaande de billardzaal nog niet geopend kon worden, straalde de vogel Phoenix ons vriendelijk tegen, machtiger dan ooit te voren.

Den 2^{en} September schuifelden een 130 groenen de zalen binnen, en geleken op een klad in een mooi schilderij.

Zeer slap was echter de groentijd, en de kroegjolen waren bedroevend slecht bezocht. Sic Transit. . .

Den 17^{en} September werd een officieel kegelconcours gehouden, de heer C. van Loon won de 1ste, de heer W. van den Bergh, de honneurs-prijs.

Den 8sten October, 's namiddags om 4 uur, werd de billardzaal plechtig geopend. Een nieuwen grooten vogel, geschonken door den heer Cochius, werd aan den ingang opgehangen.

Op 31 October had het officieele Whistconcours plaats, — waaraan 52 paren deelnamen, — en veel oesters werden verorberd.

En nu, Mijne Heeren, ben ik aan het e'nd gekomen van de voor U misschien vervelende en droge opsomming der feiten de Societeit betreffende.

Veroorloof mij echter nog eenige opmerkingen te maken betreffende de huidige stand van zaken.

Door de aanbouw van de nieuwe biljardzaal, werd de ruimte om te kunnen eten grooter. De huidige politiek van het Bestuur is dan ook, om zooveel eters als mogelijk is, toe te laten. Deze gelegenheid is dan ook dankbaar aangegrepen, vooral door de Eerste-jaars. Een aantal van 104 na-eters per dag is geen zeldzaamheid.

Daar de exploitatie zich zoo uitgebreidde, moesten wij de administratie van de exploitatie scheiden, vandaar dan ook dat den boekhouder het innen der kroegberen is opgedragen.

De ramen der Societeit zullen eerstdaags hun lompen afwerpen, om hun volmaakte naakte leden weder te hullen in een nieuw kleed.

Verder werden over het geheele gebouw seriesloten aan-

gebracht, wat zeker als een groote verbetering mag worden beschouwd.

Het kroegbezoek is zeer bevredigend, dit is grootendeels te danken aan het feit, dat de leden voor het dekken der tafels niet meer behoeven worden opgejaagd en ook vooral aan het eminente beleid van de Feestcommissie, die gezorgd heeft, dat het afgeloopen Lustrum voor ons leden niet te duur is geweest.

En nu, Mijne Heeren, in wat voor bloeiende toestand de Societeit tegenwoordig is, U ziet het iederen dag voor u.

Eerste-jaars ook op u reken ik, en geef u de raad; veel de kroeg te bezoeken; en zodoende uwe belangstelling in onze geliefde inrichting te toonen, want gij moet inzien, dat ge ook plichten hebt, dat u moet bijdragen in de algemeene gezelligheid, en wanneer u, die hier zoekt, dan ben ik er vast van overtuigd, dat u moeite beloond zal worden. Maar vergeet toch niet, dat dit uw huis is Eerste-jaars, en dat alles wat zich hier bevindt ook van U is, hoe gij het verder hier inricht, zal van u zelven afhangen.

Mijne Heeren, ik praat nu maar kalm over al de groote veranderingen, die hier hebben plaats gehad, en ons gebouw hebben gemaakt tot een eerste instelling in den lande, maar makkelijk is dit alles zeker niet geweest, veel strijd is er gevoerd, maar zoo als Vondel zegt:

In 't midden van den twist en woeden nimmer moe,
Verheft de Kroeg zich op, tot aan den hemel toe.

Leden van de Societeit Phoenix, vertrouwend dat gij allen zult medewerken tot het welzijn van onze geliefde Societeit, wijd ik dezen dronk aan haar eeuwigen bloei.

Weer over den Almanak.

Meneeren, leden van het D. S. C.

Nog altijd zijt gij er niet genoeg van overtuigd hoezeer gij de kosten van Uw Almanak naar het maximum drijft. Wel liggen ons eenige teekeningen en litteraire bijdragen voor, maar veel copie blijft voorloopig waardeloos door onze onmacht tot verder gaan. . . . er is een verstopping in het bedrijf door een groot gemis aan Vereenigings-verslagen. Zoolang zij, die gij Secretarissen uwer vereenigingen hebt laten worden zich niet meer aan den gestelden termijn houden wordt de Almanak duur.

Zoo treft ons het verzuim vroeger dagen!

Ook dit nog:

Weer loopt de Almanak gevaar het karakter te krijgen van: „een werkje samengesteld door eenige artistieke amateurs ten genoegen van de groote massa.”

Meer dan ergens anders is in de voor-ons-liggende inzendingen de gemeenschap der gemeenplaatsen.

Weinig spreekt uit dit alles het specifiek Delftsche, het locale, waarvan toch onze Studentenkring zoo doortrokken is. In oude Almanakken treft ons dikwerf het karakteriseerende van die vroegeren tijd, — scheidt U ook zoiets voor den Toekomst.

Later moeten wij in het mengelwerk de onuitgesproken geschiedenis van onzen tijd speuren. Legt hen vast, de momenten waarin het Studentenleven U het dierbaarst is; zingt uit de vreugden van Uw jeugd in huppelend rithme — en zendt ze in, Uwe pulpende enveloppen en loodzware pakketten. De vogel Phoenix ruimt ze een plaatsje in het nest, en met kloppend hart doorzoeken wij het dagelijks.

DE ALMANAK-REDACTIE.

Het Kaartspel.

Ziezoo, we zijn er weer.

Alle voortekenen wijzen op een emotievollen winter; een paar „kwesties” op de kroeg, stukjes in het S. W., geruchten, praatjes en Methusalem heeft zijn ouden ganzenveder weer opgenomen om over een oude, een heel oude, kwestie eens 't zijne te zeggen.

Want, neen, dat tegenwoordige gepenter in 't weekblad, dat in vage termen schrijven, dat is niet de manier om een ernstige zaak als deze onder de oogen te zien.

Zeker, zeker dat het gewone whist en bride dikwijls een middel is om gebrek aan discours te verbergen: we weten het allen; en dat bij andere eenvoudige kaartspelletjes de zucht om te winnen zich in 't grappige manifesteert, ook dit is niets nieuws. Maar er is meer, mijnheer Ping-Pong-Ho, en erger. Hara-kiri hebt gij gezegd, en gij hebt

gerild en uw lezers hebben gelachen, maar dat is niet het eigenlijke kwaad, dat is slechts een uitwendig iets. ¹⁾

Maar lang voordat het zoover komt, lang voordat de knaffecten loskomen, die de buitenwereld doen opzien, lang voor dien tijd woedt reeds de inwendige kanker, die de onderlinge verhouding verstoort en alles en allen besmet, tot zelfs hen, die daadwerkelijk er geheel buiten stonden. En die kanker, die inwendige bacterie van het spel, zij is er reeds en zijn haast onmerkbare werking heeft zich geuit, zooals gij allen, die met deze zaak iets uitstaande hebt, voor u zelve weet, en over deze bacterie wil ik u iets vertellen. En ik zal u toonen hoe oud, hoe eeuwen oud het inwendige kwaad is, hoe het er reeds was lang nog voordat men aan hara-kiri's dacht, en hoe overduidelijk deze ziekte zich steeds openbaarde.

Uw voorouders dan, de Germanen, hadden ook zoo'n spelletje. (Nu moet ook gezegd, dat hun discours maar enfin). En wanneer dan aan het einde Germaan nummer X idem zooveel berenhuiden gewonnen had van zijn vriend Germaan nummer Y, dan gingen zij uiteen, wjl het avond was. En de gelukkige winnaar ging naar een grooten eikenboom waar een oude heks de heerlijke „mee” brouwde en met de huiden van zijn besten vriend kocht hij vele hoorns vol van het kostelijk vocht en dronk hij zich tot berstens toe vol (wat voor een Germaan het grootste genot was dat hij zich kon denken). Maar nummer Y ging regelrecht naar huis en ranselde zijn vrouw en kinderen af uit verveling. Ja, ja, die Germaan nummer Y was een brunt, een beest, omdat hij aan zijn dierlijke neigingen toegaf, maar nummer X was erger, hij was een schurk, want hij won het geld van zijn besten vriend om aan zijn lusten toe te geven.

Neen, mijnheer Ping-Pong-Ho en gij allen die met een spotlach dit beenderengedoe bekijkt en bespreekt, het zijt niet onbenulligen, de menschen-zonder-gesprek, waarover geschreven moet worden, want hun geliefhebber met de kaart zal ophouden, wanneer ze slechts — en dit gebeurt nu al zooals gij zelf weet — eens een keer of wat aan den spot der anderen blootstaan. Neen het zijn de stille spelers, en zij, die spelen met een bedoeling, de hartsochtelijke, uiterlijk kalme, want zij zullen het spel op hun kamer voortzetten, wanneer zij op de algemeene plaatsen van samenkomst belachelijk gemaakt worden. En zij zijn slechts te treffen door een ernstig woord — en niet alleen een geschreven, maar vooral ook een ernstig gesproken woord — dat hen doet voelen wat er nu, reeds nu verloren is, en wat er zekerlijk volgen zal.

Want geloof me en neem den raad van een oud man aan, wanneer de tijd aanbreekt dat er verdooving over hen komt, een tijd, die steeds de hara-kiri's voorafging, een tijd, waarin een algemeene onverschilligheid en nonchalance alles overheerscht, wanneer die tijd aangebroken is, houdt dan gerust op met stukjes schrijven of erover praten en laat dan de hara-kiri's maar komen, hoe eerder hoe liever, want aan stoppen valt dan niet meer te denken en hoe gauwer het voorbij is des te beter.

Daarom zeg ik U en ik hoop dat mijn zwakke oude stem U bereiken moge: staak uw ijdel geleuter en gekriebelkrabbel en zet u schrap — zeg niet: „'t werkt zoo aanstekelijk” want waar de bacteriën van het spel geen bodem vinden om op te tieren, daar zullen ze ook nooit komen.

En bovenal gedenk wat reeds verloren is en wacht u voor de onverschilligheid.

METHUSALEM.

¹⁾ Nu daargelaten of de schrijver zijn hara-kiri letterlijk of figuurlijk heeft opgevat.

Lentewolken.

Het spijt mij niet het programma van deze uitvoering verloren te hebben. neen het spijt mij waarlijk niet.

Met moeite onderdruk ik mijne herinnering aan die dwaze opsomming van naam-brookstukken als: Phil, Piet, Do. . . enz.; de namen der medespelenden zijn ons overbekend en vertrouwd, daarom spijt het mij niet het programma verloren te hebben.

Oneindig prettiger is de herinnering aan het harmonieuse geheel van dit spel; want harmonie was in de actie en het décor, — in het vertrouwd zaaltje en de bekende gezichten, in Limbach's strijkje en de vreugde van den heer Roelvink. . . en dat was het, ook dat ons zoo voldaan stemde toen het scherm voor het laatst daalde. Het was als ware

dit alles in ons midden gebeurd; de spelers waren voor hunne rollen gekozen alsof het omgekeerd geweest ware... en wanneer men hen ontmoet op onze Delftsche grachtjes waant men ze nog geheel in de verwickelingen van Roelvink's spel.

Het stuk zelf heeft de meeste eigenschappen van een goede comédie; het is geschreven met de routine die lange oefening alleen kan brengen, en omsluit de gevoeligheid en psychologie die den schrijver aangeboren moeten zijn. Hier en daar hindert wel de zucht tot het paradoxale... deze gedeelten zijn het zwakst; ook andere humor dan die van situaties en verwickelingen gaat den auteur moeilijk af. Met wat minder drang tot het lanceeren van geestigheden zouden de meeste figuren gebaat zijn. Waar de spelers niet geheel in hun rol konden leven gingen zij zich wel eens te buiten aan jeugdigheid, zooals juffrouw Roes en Bouten; de laatste was echter op sommige momenten, (zooals het citeeren van het felicitatie-gedicht) zeer beheerscht. De figuur van Mevrouw De Wilde daarentegen werd absoluut begrepen en doordacht gespeeld; Juffrouw Schmidt gaf in alle opzichten de rechtschape oude dame.

Juffrouw Roes en Tollenaar behielden wel het allermeeft het realisme in de toestand; hun beschaafd en geroutineerd spel in de beide laatste acten voerden het publiek eenige oogenblikken verre boven de overigens ietwat banale sfeer.

De pendant-figuren van Juffrouw Braat en Van den Honert voldeden absoluut; het Bestuur van de Meisjes-Studenten-vereeniging was heel grappig geparodieerd, en de kleine padvinder verdient onze hulde voor de ongedwongen wijze waarop hij tusschen de meest sombere lenteswolken rondfladderde.

Nog éénmaal zij het hier gezegd; de heer Roelvink heeft ons in een zwak getast, de stroomingen in gemoederen als de onze vonden hier een geheel begrijpelijken aandacht.

Het D. S. T. G. kan voldaan zijn over deze — de meest stemmige — der uitvoeringen.

S.

't Onmisbaar Studentenleven.

Naar aanleiding van het stukje over dit onderwerp in het S.-W. van 21 November, het volgende:

Hierin breekt de heer M. D. o. a. een lans voor het studiebeurzen-systeem, zooals we dat in Engeland zien bloeien. Dat we hierin van overheidswege geen kans op finantieelen steun hebben is zeker.

De eischen die ons Hooger Onderwijs aan 's lands schatkist stelt zijn reeds te hoog om nog verzaamd te kunnen worden. Ieder Delftsch student kost het rijk per jaar ± f 360.—. Voor Leiden, Utrecht en Groningen zijn deze getallen als ik me niet sterk vergis, ruim f 500.—, f 600.— en f 800.—. Daarbij komt dat een groot deel der gestudeerden hun practijk buitenslands vinden, ik bedoel natuurlijk ook buiten ons gebied in Oost- en West-Indië. Dit moet een daling te weeg brengen in hetgeen de staat terug ontvangt voor haar finantiële offers, al onderschat ik de belangen van handel en industrie, die door buitenlandsche connecties zoozeer bevorderd worden, niet.

We moeten dus zelf trachten het studentenleven en de mogelijkheid tot Hooger Onderwijs voor een grooteren kring open te stellen.

Nu meent de heer M. D. dat, géén college-gelden voor de goede en bekwame werkers, en studie-beurzen voor de mingevoeden afdoend helpen zullen. Zou het niet billijker zijn om van de studenten, die niet afstudeeren een schadeloosstelling te vragen, en deze gelden, al of niet gesteund door vrijwillige bijdragen van meer welgestelden, in dienst te stellen der coöperatieve studenten-vereenigingen waar de heer M. D. van spreekt?

Dan toch worden méér menschen bereikt dan door een beurzenstelsel, dat mogelijkheid tot allerlei vriendjes-kwestie opent. 's Lands schatkist wordt niet lastig gevallen. Zij, die dit niet verdienen, vergoeden de voor hen gemaakte kosten, wat tevens een prikkel tot degelijk werken zal zijn.

De practijk van coöperatieve studentenhuisvesting op grooten schaal kunnen we in Weenen zien. Op initiatief van den bekwamen burgemeester van Weenen, de eenige jaren overleden heer Lueger, werd een onderzoek ingesteld naar de huisvesting der studenten, speciaal der allerarmsten onder hen de Russen en Roemenen.

De resultaten van dit onderzoek waren aanleiding tot het inrichten van een soort eenvoudige tuinstad buiten

Weenen, door goede snelverbindingen met het centrum der stad verbonden. Door de goedkoopte der bouwgrond voornamelijk, zou het mogelijk zijn, dat zelfs de armste studenten een goed onderkomen, voldoende voeding en, wat m. i. zeer belangrijk is, geschikte gelegenheid tot het deelnemen aan sport- en vereenigingsleven, verkregen. Deze onderneming moet zich zelf geheel kunnen bedruipen. Of ze al in werking is weet ik niet, maar zeker wenschen we haar een bloeiend bestaan toe, en kunnen we er niet teveel van leeren.

N. T. K.

Delftsche Studenten Debating-Club.

Maandagavond heerschte de gezellige stemming, die de Debating-vergaderingen kenmerkt, weer op de leeszaal. Velen waren er samengekomen om Dr. Schoemaker stellingen over het geneeskundig onderzoek voor het huwelijk te hooren verdedigen.

Naar aanleiding van zijn eerste stelling, die inhield dat geneeskundige raadpleging voor het huwelijk noodzakelijk is, behandelde spreker verschillende ziekten en de gevaren verbonden aan een huwelijk met een lijder(es) aan een dier ziekten gesloten. Spreker had in zijn veeljarige practijk de ondervinding opgedaan, dat zeer veel menschen een huwelijk aangaan als een ziekte bij hen in een latent stadium aanwezig is. Tengevolge van het huwelijk of de eventueel daarop volgende zwangerschap kan deze ziekte echter gemakkelijk de kop weder opsteken. De ziekte verergert dan dermate, dat de vrouw voor haar gezin verloren gaat. Is de betrokken persoon een man, dan wordt het hem onmogelijk gemaakt zijn betrekking te vervullen, wat tengevolge heeft dat het gezin zijn kostwinner verliest.

Achtereenvolgens behandelt spreker de tuberculose, nier-ziekten, suikerziekte, vallende ziekte, hysterie, krankzinnigheid en geslachtsziekten. Hij wijst er met nadruk op, dat een huwelijk meestal niet moet worden afgeraden, als een der genoemde ziekten wordt geconstateerd. Dit mag alleen gebeuren als de ziekte reeds een zeer ernstig stadium heeft bereikt. In de meeste andere gevallen moet het advies van den medicus echter leiden tot een uitstel tot dat de zieke volkomen genezen is. Zelfs dat, is lang niet altijd noodig, daar de man vooral, in het huwelijk een veel regelmatigere leven leidt en beter verpleegd wordt. In ieder geval moet echter degene, met wie het huwelijk gesloten wordt, op de hoogte worden gesteld, op dat beiden zich rekenschap kunnen geven van de verantwoordelijkheid, die ze tegenover hun echtgenoot, hun kinderen en de maatschappij op zich nemen.

Spreker acht het verder wenschelijk, dat de geneeskundige raadpleging voor het huwelijk bij de wet verplichtend wordt gesteld. En wel in hoofdzaak, omdat de wet in dezen een groot propagandamiddel kan wezen. De groote ellende, die ontstaat door het trouwen zonder voorafgaand geneeskundig onderzoek, is volgens sprekers meening een gevolg van onwetendheid. De menschen weten niet welke verschrikkelijke gevolgen dit kan hebben. Spreker acht daarom een krachtige propaganda noodig, en ziet deze het best bereikt door middel van de wetgeving. Een huwelijk mag echter niet om bovenstaande redenen worden verboden. Dan zou het vrije huwelijk worden in de hand gewerkt en tal van huwelijken, die zeer gelukkig hadden kunnen zijn, worden uitgesloten.

In het debat waaraan deelnamen de heeren Schiff, Van Sandick, Scheffer, Van Lennep, Lutter, Macdonald, Pel, Maas Geesteranus en Wolterbeek werden in hoofdzakelijk inlichtingen gevraagd. Een enkele bracht de kwestie van het ambtsgeheim ter sprake. Terwijl eenige anderen de ouders die in dezen het koel verstandig element vertegenwoordigen van de uitslag der raadpleging in kennis gesteld wenschten te zien. Na de repliek van Dr. Schoemaker, werden de stellingen in stemming gebracht. Allen werden ze onveranderd aangenomen.

Al de aanwezigen zullen het dan ook met de Voorzitter eens geweest zijn, toen deze Dr. Schoemaker hartelijk dank zei, voor alle moeite, die deze zich had getroost. En allen zullen de inleider dan ook toewenschen, dat hij het doel waar zijn streven opgericht is, spoedig zal mogen bereiken!

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 28 NOVEMBER 1913. No. 9.

Gedachten en Gedichten.

Waarom een God?

Ik vraag U, wees voor een oogenblik geen flink-student meer; werpt alle valsche schaamte van U af en wees Uzelf. Stelt U dan eens de vraag: „Waarom een God?”

Omdat alles wat is, zijn,
Omdat alles wat gaat, blijven,
Omdat het Doode, Leven zal!

Verloren.

Vol vreugde, vol van kinderlijke jolijt ben ik steeds met vragende oogen het Leven ingegaan.

Alles scheen mij mooi en goed.

Toen was mij alles wonderlijk: de natuur was het schoonste raadsel.

God was mijn Vader, de schepper van al het mooie om en in mij.

Nu heeft de wereld mij gegrepen; nu weet ik veel; Alles is koud, alles in de natuur is mij bekend en voorgerekend.

Niets doet mij meer verbazen.
Er is geen God meer in mij!

W.

Aan de Dames- en Heeren-Studenten.

Hebt elkander lief en leeft in vrede.

BOEDDHA.

Aan dito.

Dat is voor mij het grootste geluksgevoel, te zijn in tegenwoordigheid van menschen voor wie je al de sluiers van je ziel kunt afwerpen.

Feuilleton.

Nog een klein spel in één bedrijf.

(Het tooneel stelt voor een meisjeskamer, de gordijnen zijn dicht, op de tafel liggen boeken en dictaten. Lui ligt in een gemakkelijke stoel een meisje, verdiept in haar lectuur. Er wordt gebeld, iemand stormt de trap op, een jolig lachend meisjeskopje kijkt om de deur.)

Zus: *(Binnenkomend)* Dag Non! Weg in je boek! Nog steeds „Au Bonheur des Dames?” Zijn we nog zoo wuft!

Non: Nee hoor, nu worden we raadsels! 't Is een eenig boek van Käte Schirmacher; Leo stuurde 't me; hij kon er niet doorkomen! 't Déprimeerde hem zeker te veel; die arme mannen, er blijft niet veel van ze over!

Zus: Geef 't eens hier! Das Rätsel Weib! O, dat ken ik, Lees dat maar meisje, hierin worden we tenminste weer eens naar waarde geschat!

Non: Soms als remedie tegen 't S. W.?

Zus: Waarom! Is 't al uit? *(Gooit eenige dictaten met een verzuchting op tafel, en valt op de divan neer.)*

Non: *(Verbaasd)* Heb je 't dan niet gelezen? wacht ik zal je 't puikje er uit voorlezen, 't Feuilleton. *(Leest ironisch, met klimmend pathos voor, nu en dan onderbroken door een niet te weerhouden schaterlach van Zus.)*

Zus: Wat draaft die Marchbanks door! Zou hij ook in een kinderstoel zitten, zooals Shaw hem voorstelt?! Zouden wij ook zoo aardig gevonden worden, als wij zoo doordraafden? Ofschoon — dat echt spontaan doordraven is hier maar betrekkelijk; hij heeft er 3 S. W.'s lang over moeten denken!

Ik geloof ook vast dat de wereld een paradijs zal geworden zijn, zoodra wij allen mogen en durven rondwandelen met ongesluisde zielen, ons verheugend in, en louterend door den aanblik van elkanders zieleschoon.

N. v. K.

Bloemenhulde.

Zij zeide tot hem: „Wacht nog even, dat ik één paar lathyrussen aandoe”.

Hij zeide: „Deze lathyrussen zijn niet mooi genoeg voor jòù; zie eens hoe arm en nietig.

's Avonds sloop hij zacht tot onder het raam, en trachtte een bos groote forsche lathyrusbloesems in haar kamer te werpen, maar het gelukte hem niet, het raam was te hoog.

De volgende morgen kwam hij als altijd bij haar.

„Gisteren' avond was ik ook hier” sprak hij, „en ik trachtte bloemen in je raam te werpen, maar het was te hoog! Zie hier liggen nog de gekwetste blaadjes”, en hij raapte een verlept bloempje op van de grond.

„Ik dank je” zeide zij zacht met een glimlach in haar oogen.

1913.

J. M.

Vereenigingsleven.

Het Nederlandsch Verbond, (Stud. Afd. Delft.)

Uit het bestuur is getreden Mej. S. J. C. André de la Porte, wier plaats wordt ingenomen door Mej. H. J. van Lutsenburg Maas.

Non: *(Lachend)* Ja, hè, ik had zoiets al veel eerder verwacht. Maar hoe vindt je 't jongmensch, dat zich zoo kwaad maakt, dat wij meisjes-studenten, de verhalen van onze H.H.-mede-studenten nu niet direct zoo aanbiddelijk vinden, en dat een enkele onzer zich eens ergert aan een krasse of minder gebruikelijke term! En dan die logische conclusie daaruit, dat de meisjes-studenten geaffecteerd onschuldig zijn en om een man naar Delft gaan!

Zus: Wat kennen ze ons! *(Nalezend)* Lijd jij ook aan 'n „Romantisch Ideaal?”

Non: Ja, stel eens, dat je 'werkkelijk met zoo iets in Delft komt; 't er behouden is dan toch onmogelijk! Me dunkt, daarvoor is 't beste de Delftsche studenten op dans- en tennis-club te leeren kennen!

Zus: *(Geïrriteerd opspringend)* Nu, maar, ze zijn toch niet allemaal alleen te genieten op dans- en tennis-club!

Non: O, nee, er zijn ook nog van een beter soort, maar die schrijven of spreken toch geloof ik niet steeds 't liefst over onderwerpen op sexueel gebied, om dan maar 't meisje te noodzaken geëmancipeerd te lijken!

Zus: *(Vlijt zich op de divan neer)* En vroeger werd door de Delftsche studenten zoo minachtend over geëmancipeerde meisjes-studenten gesproken, trouwens door meer dan de helft der tegenwoordige nog!

Non: Nu, maar je bent toch niet wèl of niet geëmancipeerd om zoo'n handjevol studenten die zèlf dikwijls nog niet weten wat ze willen.

Zus: Zeg Non, die Marchbanks bedoelt met die Loukie, hoop ik, toch geen Candida! Wat een schaaft is 't, geen meisjes-student, hoor! Want wat heeft ze weinig oordeel des onderscheids! Als er echt geschreven wordt met de bedoeling om „een slipje van 't romantische gordijn op te lichten”, dan zal geen meisje er zich aan ergeren, wèl als èn geest èn nut van een stuk verre zijn te zoeken. Zou Loukie's smaak voortstrevend zijn in de oogen van de studenten?

De Indische Beweging.

Dinsdag den 18en November hield de heer Douwes Dekker voor de vereeniging „Onze Koloniën” een voordracht over bovengenoemd onderwerp.

Het jaar 1908 beschouwde spreker als een keerpunt in de Indische samenleving. Men ontwaakte als 't ware uit een eeuwenlange slaap: het Javaansche volk met den halfbloed en andere daar wonende rassen kwamen tot 't bewustzijn, dat om vooruit te komen, men zich aaneen moest sluiten.

De eerste der opgerichte vereenigingen was „Boedi Oetomo”, opgericht door Javaansche intellectueelen, als vereeniging in hoofdzaak van ambtenaren echter geen lang leven beschoren. Daarnaast ontstond de „Indische Bond”, waarvan alleen halfbloeds lid konden zijn en die naar sprekers meening veel te bekrompen was opgezet. Ook een Indobeweging was „Insulinde” die echter binnen zekere grenzen nog aan politiek kon doen.

Al deze vereenigingen bezaten echter geen gezonde basis. En deze meende spreker gevonden te hebben, niet in de koloniale antithese: Christendom—Islam, doch in dien van: Overheerscher—Overheerschte. Tot deze laatsten konden dan gerekend worden behalve de Javaan en de halfbloed een groot deel der Chineez en een kleiner deel der Europeesche samenleving. Hiervan een gevolg was de oprichting der „Indische Partij”, die allereerst moest streven naar opheffing van 't rasverschil, terwijl als bindmiddel moest dienen het nationale ideaal. De openhartige uiting van dit laatste, dat bedekt echter ook voorkwam bij de Sarikat Islam en Boedi Oetomo, leidde tot de weigering van rechtspersoonlijkheid aan de I. P. en tenslotte tot de verbanning der leiders.

Eerst was in de I. P. de economische tegenstelling op den achtergrond geschoven; men zag echter in, dat de klassenstrijd niet gevoerd kon worden zonder kapitaal, zoodat dit dus eerst gevormd moest worden, waardoor een scheuring in eigen vereeniging plaats had. Een algemeene klassenstrijd gegrondvest op vakactie was niet mogelijk voor verschelmerende bepalingen, waarbij was o.a. samenspannen teneinde beter loon te verkrijgen met straf bedreigd werd. Spreker noemde eenige voorbeelden, waar in die artikelen toegepast waren.

Daar dit dus niet mogelijk was, had men zijn toevlucht genomen tot een litteraire propaganda; echter bestaat er in Indië nog geen vrijheid van drukpers, zoodat de Redactie der *Expres*, het blad der I. P., met verbanning bestraft kon worden.

- Non: Ach, wel nee, maar: „zoo Heer, zoo.... meisje! Maar laten we nu gaan werken, anders verpraten we nog al onze tijd om die jongensachtige doordraverij! Ik zal je een kopje thee inschenken. (*Staat op en gaat naar de theetafel*)
- Zus: Hé ja, graag! (*Heeft 't S. W. weer genomen*) Nee, kijk toch eens Non, daar is toch weer een meisje in 't S. W.!
- Non: Ja, dat is om de bitterflesch te weren! Mittel zum Zweck! Nee, maar nu in ernst; waarom zou ze 't niet doen, ze kan waarschijnlijk leuk schrijven en dan heeft 't raison en anders niet. Hier is je thee, sta nu op en kom aan de tafel zitten!”
- Zus: Vooruit dan maar weer! Werken maakt zalig! Leve 't examen!

NON EN ZUS.

Nog een klein spel in één bedrijf.

Het tooneel stelt voor een meisjeskamer, de gordijnen zijn dicht, op de tafel liggen boeken en dictaten. Lui ligt in een gemakkelijke stoel een meisje, verdiept in haar lectuur. Er wordt gebeld, iemand stormt de trap op, een jolig lachend meisjeskopje kijkt om de deur.

(*Men hoort wederom de huisbel.*)

Zij: (Opziende) Zou hij daar zijn? (*Luisteren, enz. als vroeger*)

Zij: „Hij is het.” (*Naar de deur loopen, enz. enz.*)

Karel! Karel!

(*Een erg frissche jonge stem antwoordt buiten: „Mary:”*)

Ook zij omarmen elkaar in de deur, komen samen binnen; hij trekt zijn jas uit, terwijl zij de deur sluit.

Zij spreken over de haard en over thee.

Daarna;

Hij: Hebt je die beide feuilletons gelezen?

Zij: Ja!

Hij: En hoe denk je daar nu over?

Velen houden de I. P. voor een Indobeweging, zij is dit echter niet en zelfs de G. G. en de minister van Koloniën hebben dit erkend. De gedachte „Wij zijn zonen van één volk” werd sterk op den voorgrond gesteld, terwijl de godsdienst niet genoemd was. Het plan was dan ook om de I. P. op te lossen in de Sarikat Islam, indien deze vereeniging de godsdienst wilde laten vallen. De onderhandelingen hierover gevoerd hadden echter nog tot geen resultaat geleid.

Naast eenige schriftelijk gestelde vragen, traden in 't debat de heeren J. E. A. de Vogel, Prof. Mr. D. van Blom en Lutter, terwijl de heeren Be Tjat Tjong en Yap nog om inlichtingen, een enkel punt betreffende, vroegen. In het debat kwam vooral uit, dat men het niet altijd eens was over de wijze, waarop de strijd gevoerd werd.

L.

Studiebelangen.

Candidaats-examen Werktuigbouwkunde voor C., T. en M.

De scheikundig-afgevaardigde der C. C. had een onderhoud met professor Lichtenbelt, om te informeren naar de eisen, welke deze hoogleraar stelt bij de candidaats-examens voor C., T. en M. voor Werktuigbouwkunde en werd door Z.H.G. gemachtigd, mee te delen, dat bij het kollege „Stoomwerktuigen en Ketels” voor C., T., B₅ en M₂ de bedoeling voorzat aan ketels en machines gelijke aandacht te schenken, en dat in elk geval van de examinandi een degelijk inzicht in de algemene grondbeginselen zal worden geëist.

De Secretaris der C. C.
F. D. PIGEAUD.

Ingekomen boeken.

GELUKKIGE MENSCHEN door JEANNE REYNEKE
VAN STUWE.

Uitgave J. Veen, Amsterdam.

- Zij: Ik begrijp werkelijk niet hoe iemand er toe komt, zoo een stuk in het S. W. te plaatsen. De redactie begrijpt toch ook wel dat velen zich er aan stooten. Niet alle menschen zijn even „verlicht” als Loukie. En is dat nu heusch waar, dat alleen de meisjesstudenten er zich over ge-ergerd hebben?
- Hij: Wel neen, dat is maar zoo een bewering van die Marchbanks, maar ik weet gelukkig dat er ook heel wat mannelijke studenten zijn geweest, die het met walging gelezen hebben of het S. W. met een „wat onsmakelijk!” hebben weggegooid.
- Zij: Gelukkig, dat valt me mee. Maar zou die Marchbanks nu gevonden hebben dat dat stuk van Alexander Vanzomer litteraire waarde heeft. Die vergelijking met Shaw en Ibsen is toch nog al vrij kras.
- Hij: Dat is het juist. „Quod licet Jovi, non licet bovi.” De baas heeft zich aan stof gewaagd, die hij niet aan kon, en daardoor werd het smerig.
- Zij: Maar die tirade tegen de meisjesstudenten in dat tweede artikel is toch heusch leuk. Zoo echt van een ventje, dat zich verbeeldt, dat ieder meisje waarvoor hij gedopt heeft in de wolken is, en op zijn liefdesverklaring zit te wachten!
- Hij: Neen, kind, dan weet ik wel beter. Toen jij bij ons engagement zei dat je toch door wou studeeren, was ik er eerst heelemaal niet voor. Maar ik heb pas langzamerhand begrepen dat de ware vrouwenemancipatie niet kan komen door een wet, die het vrouwenkiesrecht brengt, maar doordat de vrouw door studie zich zelf de gelijke van den man maakt.
- Zij: (Ondeugend) Als alle menschen dat begrijpen, dan zullen zulke flauwe stukjes als van Marchbanks, wel niet meer geschreven worden, hé?
- Hij: Dat zal nog wel heel lang duren!
(Scherma.)

23—11—'13.

MAGNUS.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 22 November 1913, n°. 17134 Afdeeling O., is voor het tijdvak van 1 December 1913, tot en met 31 Augustus 1914, benoemd tot assistent voor de analytische scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, J. A. Lohr, mijn-ingenieur te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 22 November 1913, n°. 17135¹, Afdeeling O., is aan Dr. C. van Rossem op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de anorganische en fysieke scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft en benoemd voor het tijdvak van 1 December 1913 tot en met 31 Augustus 1914, tot assistent voor de anorganische en fysieke scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, N. H. Siewertz van Reesema, technoloog te 's Gravenhage.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 26 November 1913, No. 17247, Afdeeling O., is te rekenen van 6 November 1913, aan C. B. Biezeno, werktuigkundig ingenieur te Delft, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde aan de Technische Hoogeschool en is benoemd voor het tijdvak van 1 December 1913 tot en met 31 Augustus 1914, tot assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, A. J. ter Linden, werktuigkundig ingenieur te 's-Gravenhage.

Berichten en Mededeelingen.

TENTOONSTELLING VAN AQUARELLEN

door W. KROMHOUT Cz.,

Hoogleraar aan de Academie van Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen te Rotterdam,

IN HET GEBOUW AAN DE VERWERSDIJK,
van 2 tot 6 December.

Door Practische Studie is een tentoonstelling van werk van den architect W. Kromhout georganiseerd, voor alle ingeschrevenen aan de T. H. toegankelijk. Entrée f 0,25.

Ieder die de groote teeken- en schilder-capaciteiten van bovengenoemde kunstenaar kent, zal zich haasten deze verzameling van buitengewoon smaakvol en kleurrijk schilderwerk te gaan bezichtigen. Maar ook zij, die nog geen kennis gemaakt hebben met het werk van de grootste teekenaar op architectonisch gebied in Nederland, raad ik ten sterkste aan zulks eens te doen.

Getroost U een kleine wandeling naar de Verwersdijk en gij zult met een dankbaar gemoed terugkeeren.

W. A.

ADVERTENTIEN.

Aangeboden: een Eettafel,

voor 6 à 8 Heeren.

Adres: OUDE DELFT 120.

LES verzocht

in graphostatica en berekeningen voor gewapend beton-constructie, liefst van iemand in Den Haag.

Brieven franco onder No. 6597 Bureau van dit Blad.

Lijst van Vergaderingen.

Technologisch Gezelschap.

Dinsdag 9 December.

Spreker: Dr. Hendrik Muller.

Delftsche Stud. Ethische Vereeniging en
Delftsche Stud. Geh. Ont. Vereeniging.

Woensdag 10 December, 'savonds om 8 uur, in Zaal
16 Hoofdgebouw.

Spreker: R. Casimir.

Onderwerp: De Ethiek der Drankbestrijding.

Electrotechnische Vereeniging.

Donderdag 11 December, 'savonds om 8 uur, in Zaal
β Nat. en Electr. Lab.

Spreker: H. Rezelwan.

Onderwerp: Commutatie van Gelijktroommachines met
buitenliggende polen.

D. S. V. Onze Koloniën.

Woensdag 17 December, 'savonds 8 uur.

Spreekster: Jkvr. Schuurbeque Boeije.

Agenda.

DEN HAAG.

Zaterdag 29 November. Geb. v. K. en W.: Tweede Abonnementsconcert (B) van het Concertgebouw-orkest, onder leiding van Willem Mengelberg; soliste: Lula Mysz Gmeiner (zang); 8 uur.

Gebouw v. d. Haghespelers: Ned. Tooneel: „Het Geheim”; 8 uur.

Zondag 30 November. Geb. voor K. en W.: Gezelschap Royaards: „De vrouw in 't spel”; 8 uur.

Diligentia: Vroolijke middag, door Mr. A. W. Kamp; 2½ uur.

Dierentuin: Matinée-concert door de solisten van de Italiaansche Opera; 2 uur.

Gebouw voor K. en W.: N. V. Tooneelvereeniging: „Allerzielen”; 2 uur.

Dierentuin: N. V. Tooneelvereeniging: „Jean Darlot”, gevolgd door „De Greep”; 8 uur.

OUDE DELFT 120 - DELFT.Uitzending van Diners.Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120. **Chr. F. RÜTER.****OPRUIMING**

van nog eenige

Vulhaarden en Kachels.Zie Etalage BRESTRAAT en overtuigt U van
de zeer lage prijzen.**A. J. BROUWERS Jr.**

Lange Geer, hoek Breestraat.

Telefoon 271.

Telefoon 271.

Klein Corpsbeeld

in PLASTIEK en GEBRONSD.

Modellen te bezichtigen in den boekhandel

BINNENWATERSLOOT 33.

Prijzen: In plastiek / 3,25.

Gebronsd „ 4,25.

VOORHANDEN BIJ DE TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.**De afsluiting en gedeeltelijke
droogmaking der Zuiderzee**BEKNOPT OVERZICHT, SAMENGESTELD
OP LAST DER ZUIDERZEE-VEREENIGING
TER GELEGENHEID VAN DE EERSTE
NEDERLANDSCHE TENTOONSTELLING OP
SCHEEPVAARTGEBIED TE AMSTERDAM
IN 1913.**PRIJS 25 CENT.**Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35.

Losse nummers verkrijgbaar van:
SPORTBLADEN.

DE MAANDAGOCHTEND COURANT (Sportnieuws)	5 cent.
SPORTKRONIEK	10 „
SPORTBLAD	10 „
REVUE DER SPORTEN	15 „
DE SPORT	10 „
AVIA	15 „
ALGEMEEN NEDERLANDSCH SPORTBLAD	15 „

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 „
DE WEEK	15 „
BUITEN	15 „
PAK ME MEE	5 „
HET LEVEN	10 „
DE WERELD	7 ¹ / ₂ „